

essége fentartható, azzal magyarázható, hogy a múlt évben a tárkézsletből előlegzett összegekben mintegy 120.000 korona megtérült, másrészt, hogy a kiadások egyes tételénél végeredményben az év első felében 499.292 korona 15 fillér részben megtakarítás, részben mint olyan szerepel ezen összeg keretében, amely mint tartozás az év első felében kiegyenlített lett volna, de az az alapok által nem igényeltettek, annak teljes előirányzati összegekkel való kiegyenlítése az év második felére maradt. Ilyen például a kövezési alap járuléka.

En bizton tudom, hogy az év második fele erősebb megpróbáltatásnak teszi ki pénztárunk fizető képességét, amelyet csak akkor tudunk fentartani, ha az első félévben jól bevált módszert a kiadások lehető legminimalisabbra redukálását még erősebben hajtuk keresztül, mint ahogyan azt az első fél évben tettük. Éppen azért ez alkalommal ismételtelen kérem a tek. Tanácsot, hogy minden legaprólékosabb kiadás engedélyezése előtt annak feltétlenül szükségességét szigorú bírálat alá venni kegyeskedjék.

Szükségesnek tartom továbbá a tek. Tanács figyelmét felhívni arra hogy a köztisztasági alap dotálására előirányzott évi 80.000 koronából az év első felében átadandó 40.000 korona helyett már 43.000 koronát nevezett alapnak átadtunk s így a tél beálltával esetleges nagyobb havazás esetén megfelelő tartaléktöke rendelkezésre nem fog állni, miért is hivassék fel a rendőrőrfőkapitány ur figyelmére arra, hogy az üzem kiadásait aként mérésékelye, hogy az évi 80.000 koronás hozzájárulási díjon felül újabb dotációban a köztisztasági alap nem részesíthető.

Szemből az is még inkább, hogy a városi szegényalap az év első felében 18.273 korona 50 fillérel többet költött az előirányzati összeggel szemben, s így a kiadások további hasonló mérvben való folytatása esetén — amelyet leginkább az óriási drágaság szült — a szegényalap részére legalább is

előreláthatólag 40.000 korona póthitel lesz megszavazandó.

Végül még azt bátorodom jelteni, hogy az átvonulási szállásdíjakra engedélyezett 80.000 korona póthitel, habár már ki is merült, de az új rend szerint e címen a kiadások annyira visszaestek, hogy előreláthatólag oly arányu póthitelre, miként az év első felében szükség volt, az év második felében szükség nem lesz.

A XXXI. zsoltár.

Homília

mondotta: Löw Immánuel.

Kiküldöd viharodat és mindent újjáalkotsz és megújítod a föld színét (zsolt. 104, 30). Új idők születnek: születésök vajló fájdalma a háboru.

A levegő ujul, tisztul, felfrissül, ha szélvész viharzik rajta keresztül. Ha cikázó villám hasítja a felhőt s szakad öléből a tengernyi vizes és lever a légből kósz porszemet, szálló esirát, lebegő méregpárát: azurkék utána az égbolt és könnyü, kívánatos, üde, gyógyító erejü a körülég.

Dühög a háboru, miként a zivatar, de megifjító béke lesz jutalma. Betegség, szörnyü, az emberi nemet marcangoló betegség a háboru, de gyógyulási folyamat is: hisz a beteget, az emberi nemet, nem ölheti ki. Vészes a háboru: élettíprás, vagyonrontás, erőkioltás, vérpezarlás! Vérdermesztő látomás a háboru! Fegyverek erdeje mindenütt, szürke harcások a sárárokban, kék zubbonyos fiúk a hadihajón, vizen és víz alatt. Kavargó gépmadarak a magasságban és lenn a zöld hantok alatt ezernyi aluvó, a tengerfenéken dermedt tetemek sokadalma.

Ha mint Mózes a határhegyről nézzük a hazát és szerte fölnyilnak a házak tetői, belelátunk özvcgyek, árvák otthonába, látjuk néma könnyek csendes harmatozását — ispotályok kórtermeit, a sebhedett, esonka harcásokat s mellettük csendes, hűséges ápoló munka tevékeny türodelmét, odaadását. Az asszonyok dolgoznak, szolgálva, segítve, fáradva szakadatlan. Odakünn pedig ifjak és férfiak küzdenek, vérzenek — ellentállva mindhalálig!

Ez a nehéz, ez a megrendítő látomás ad könyörgő fohászt ajakunkra.

A Te segítséggel tiporjuk el ellenségeinket, neveddel tapossuk le, akik ellenünk támadtak (zsolt. 44, 6). Segítségedet kérjük. Ihled meg vezéreinket helyzetfölismerő, gyors, sikeres elhatározásra. Legyen fölényes a vezérek vezérlete, eredményes a vezérlettek vérverítéke. Elsigázott testük, elfáradó lelkük gyámola Te légy, hogy ne csüggedjenek a kemény tusakodásban. Adj a sebhedettnek gyors gyógyulást, az elesetteknek, mártiroknak boldog ébredést színed előtt! A sirok sürü sorain, domboruló tömeghantokon bánatos lélekkel merengőknek adj mennyei vigasztalást.

ÉS minde fájdalom, mindez áldozat helyébe engeddd, hogy megégjen a háboru lázában a felgyülemlett gyűlölség és enyhe béke áldása szálljon a világra.

Aki békét szeresz magasságaidban, szerezz békét mindnyájunknak, az egész harcban álló emberi nemnek és közte nekünk, Izraelnek, akik mindenütt legtöbbet szenvedünk e vészes időkben. Szennvedünk a haretéren, ahol vérünk folyik a többiekkel versent, szenvedünk itthon ráspolnyelvü rágalom és rosszakarát üldözéseitől.

Esdő reménnyel kérjük, várjuk a békét: *Megsegítettél ellenségeinktől és megszégyenítetted gyűlölőinket. Mint egéd esőjétől a termő talaj, hulló vérünktől a történet talaja úgy termékenyüljön. Fakassz áldást ez ádáz küzdelemből, áldást a királyra, áldást a házára, édes mindnyájunkra. Amen.*

A XXXI-ik zsoltár vezérli elmélkedésünket. 2. Benned biztam Isten, meg ne szégyenüljek, *A Te igazaddal oltalmaz meg engem.*

Biztunk igazságunkban, biztunk Istenünkben. Imádkozó lélekkel indultunk a harcba, zsoltárunk fohászával:

3. *Oh hajolj felém Te, hirtelen ragadj ki, Mentő sziklaváram légy nekem, Mentő váram, hogy megsegélj!*

Most értjük a zsoltáros király képes beszédét. Mióta Kárpát hegyein megtörött a támadó orosz, mióta a déli meredek, égbenyuló sziklák oduibán, fülkéiben, vajt üregeiben őrzik a háfárt vezéreink s vitézeink a támadó hitszegőtől, azóta értjük a zsoltár fölmerülő imádságos képét:

4. *Sziklaváram csak Te vagy, Nevedért vezess, vezérelj!*

Érezzük, vezet, vezérel a Gondviselés és álljuk ezért bátran, álljuk végig a ránszakadt küzdelmet, amelybe törvető álnokság sodort és szólunk a zsoltár könyörgésével:

5. *Végy ki oh, e hálóból, melyet rejtének énnekem,*

Menedékem hisz Te vagy!

Hálóba akart keríteni az ember történetének legnagyobb arányu bünszövetkezése; fondorlatának hálózatára akarta hajtatni a két közép-európai hatalmat. De a rejlő hálóból kivesz az Ur, teljesül zsoltárunk igéje:

6. *Levegem kezembe lelkem, Megváltottál hűség Istene!*

Megváltott, új erőre, életre, önbizalomra ébresztett bennünket. A hűtlenség, a hitszegés, az álnok fondorkodás szégyent vall: mi vagyunk a hűség népe és velünk *a hűség Istene!*

7. *Gyűlölöm, kik semmist, hitványt lesnek, Mig az Ur az én bizalmam.*

A zsoltár *hetedik* verse. Semmis, hitvány, amit lesnek: a gallok bosszujának ködképei, a mindenbiró szlávság álmai fojtóvá tették a békét, nyomasztóvá, háborussá tették békénket. A szabadító háboru leveszi rólunk a semmis, hitvány hatalmak lidérenyomását. Elszántan szólunk a zsoltár hálálkodásával:

8. *Ujjongok s örvendek én kegyelmednek, Mert Te látva elnyomásom, lelkem kinjai tudod.*

Lelkem kinjai! Mi mindent törtünk a déli esaholó szomszédoktól, mi mindent elnéztünk évek hosszú során, míg végre elszakadt a békétülés fonala — most volt egy éve, a gaz merénylet nyomán. Kitört nyomában a háboru. Vészes háboru — létért való nehéz küzdelemünk. Ma má: megkönnyebbülve valljuk a zsoltárköltővel:

9. *Ellenségnek át nem adtál, Lábam téres helyre helyezéd.*

A Kárpátok szorosaiban el nem tudtak nyomni, s immár Gácsország tágas téreiről üzük el az ellen maradványseregeit, betörve az ő síkjaira, tájaira is nyomában. De északon is, délen is nehéz küzdelem folyik még mindig. Könyörgő szavunk száll föl zsoltárunk szárnyán:

10. *Szánj meg, oh Uram, szorongok, Kimerülnek busuló szemim, Lelkem, testem is.*

Az ellenségek is azt várták: kimerülünk, koldusokká leszünk, éhen veszünk! És volt kis hitü köztünk elég, volt akárhány, akinek lelkében esendülő visszhangot eltett szárnyaló zsoltárunk bágyadó fordulata:

11. *Eltogyad bánatba lelkem, Éveim sopánkodásban, Elbotlék eröm bünömbe, Kimerüle tetemem.*

Bünömbe: a meg nem szünő, az örökös belviszály és visszavonás bünében elbotlék eröm. Magunk is így hittük a zsoltár pamaszával:

12. *Szégyenült levék, Minden üldözöm előtt, Szomszédom előtt nagyon, S ijedelme ismerőknek. Künn kik látnak, Tőlem elsietnek.*

Nem állott hozzánk új szövetséges. Elsiettek fölünk. Nem keresett se dél, se kelet bennünket, már-már nem vettek számításba a prédára éhes, vad délvidékiek, a Balkán tollasodó madarai, ragadozó ölyvei. És zsoltárunk panásza tovább szövődik:

Vigszínpad

Telefon 14-25. • KABARET • Telefon 14-25.

Horváth Mihály-utca 8. sz.
Fedeft helyiség. Az előadás rossz idő esetén is meglesz tartva.

Vasárnap, július hó 11-én

Békeffy László

az országos nevü cabaret-író és conferenciere ez idei budapesti 3 legnagyobb operettláger szövegírója és művészársulatának föllépte fehér és irodalmi cabaret-műsorral:

Szinre kerülnek:

- A rokony.** Tréfa.
- A stratégia.** Tréfa. Irta Békeffy L.
- A 42-esek.** Tréfa.
- Gyerünk nyaralni.** Tréfa. Irta Békeffy L.
- Az emberevő.** Konferájja Békeffy L.
- A császár.** Irta Emőd Tamás.
- Temetés.** Irta Emőd Tamás.
- A frén.** Irta Heltai Jenő.

Föllépnek: Pásztor Zoltán, B. Göthi Gitta, Havas József, Perényi Kálmán.

Verenera Vera, berlini cabaretművésznő, a Komedienuhaus tagja.

∴ Békeffy László aktuális konferencikkel. ∴

Kezdet 9 órakor. Éjtél után parkaffiant, szabad bemenettel

Elsőrendü italok, hideg és meleg ételek.

Pénztárgyítás este 7 órakor.

Helyárah: Páholyülés 2 K, I. hely K 1⁶⁰, II. hely K 1²⁰, III. hely 80 f, állóhely 50 fill.

Jegyek előre válthatók este fél 7-ig PETŐ ERNŐ dohánytözsdejében, a Tisza-kávéház mellett. —